

LA LLUFA

LES MIL I UNA NITS DE QATAR

Suborns a l'eurocambra en el cas Qatar

I fou que un príncep de túnica blanca, barba negra i dents de plata sorgí com de miracle per la seva finestra i ella, Eva Kaili (quaranta quatre anys encara que no ho sembli) que menjava pizza doble de formatge, es va obrir de cames. El Príncep, en efecte s'apujà la túnica però no va treure allò que la Eva, sempre la Eva, es pensava, sinó un talonari i una ploma de camell.

I així va començar l'esquitxada corrupta de l'eurocambra europea. Cal dir, que el contagi en termes estadístics de la corrupció és

superior als de la COVID. Un polític, veu com un company de cambra obra un sobre i a l'estona allò sembla la central de correus, o sigui que el príncep va fer fortuna i la Eva, malgrat no gaudir de la bellesa física del noble, també quedà prenyada de dòlars.

La història ve de lluny, ho sabem. A les mil i una nits ja s'explicava i va ser el darrer conte de la Scheherezade, perquè el rei, n'estava tip d'aquestes històries i va decidir penjar-la aquella mateixa nit.

Aquests fets han representat un fingit daltabaix per Europa. Qui podia pensar que eurodiputats tan reputats fotessin mà a la caixa? A Qatar s'han quedat d'allò més tranquils. Ells saben de què va la cosa. Vols una joguina? La compres. El preu? I a mi que m'importa si tinc

petroli. I això és el que han fet amb Europa, Amèrica i possiblement el Vaticà. I el millor de tot, sense cap complexa, ni remordiment.

Això és el nou món de l'energia elèctrica. Tot verd. Tot respectable i de bonica imatge. Quan el pare de la Eva (no Déu sinó el terrenal) es trobi la bossa de brossa plena de dòlars que es va descuidar tot fugint, la noia tindrà un gran futur i l'eurocambra també i Qatar no digue'm i tots i tots i tots... menys nosaltres.

LLUFA

